

בראשית תמן

והוא תיקון מ"ח מתיקוני הזוהר הקדוש, והוא סגולה נפלאה - שתיקן רבינו המאור הגדול, האר"י ז"ל - לומר בכל יום ויום (אחר התפילה), ואמירתו מסוגלת לתיקון עוון פגם הברית, והוא מתקן נפשו, רוחו ונשמתו של האומר, והיצר הרע, המקטרג, אינו יכול לו, ולא יראה במיתת בניו חלילה, ויזכה ליראת השם, ויצליח בכל דרכיו, וניצול ממחלת הנפילה, ויגבה וירום מזלו ולא יבוא לידי עניות חלילה, ואויביו יפלו תחתיו ויזכה לאריכות ימים ולעולם הבא.

אין צורך להבין את המילים, אלא לקרוא את הטקסט.

'יצאות השבת שנים', אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, פאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא ד'ישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) 'והבור רק אין בו מים' - 'מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו', ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל. וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשכחת אתר לשריא תמן, איהי ברחת, כגוונא דשפתה דאברהם דאתמר בה (בראשית טו ח) 'מפני שרי גברתי אנכי ברחת'.

טחול עליה אתמר (שמות ג ה) 'של געליך מעל רגליך', נעל מטונף דטפה סרוחה; 'כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא', דא שבת, ועליה אמרת שכינתא 'פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם' (שיר השירים ה ג), ובגין דא צריך בר נש בשבת לשנויי בלבושין בשרגא במאכלין, וצריך למהוי מוסיף מחול על הקדש, וכל המוסיף מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נפש יתירה חס ושלום.

בראשית תמן תר"י תמן שב"ת, כגוונא דא ב' ראשי"ת ב'רא שי"ת, ואינון תרי שבתות, עלייהו אתמר (שמות לא טו) 'ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת' וגומר, תרין זמנין אדפיר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה; 'לדרתם', מאי לדרתם, אלא נכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת, ברית עולם דא צדיק, דשריין תרוייהו עליה, חד לאמלאה ליה וחד לאתמליא מיניה.

'בני ישראל' אינון תרין פליין נצח והוד, בנוי ד'ישראל סבא עמודא דאמצעיתא, תלת 'שביעי' 'שביעי' 'שביעי' אלין תלת אבהן, ענג שבת 'ונהר יוצא מעדן' להשקות את הג'ן' (בראשית ב י), 'ונהר' אית נהר ואית נהר, אית נהר דאתקרי נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים, עדן עלאה עליה אתמר (ישעיה סד ג) 'עין לא ראתה אלהים זולתך', האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא דאיהי שכינתא תתאה.

נכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר (שמות לה ג) 'לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת', והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחנה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין 'אין לוקין בשבת', דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.